

Düzgün Görünen Eğriler

– ercaga · 04 Haziran 2016

Bir fabrikada kulaktan kulağa dolanan yayıldıkça yayılan sonsuzluğun sonrasını andıran isyan belirtileri
Kırık bir gramafondan yansıyan ışıkların prizmalardan geçişi küçük bir çocuğun gözünden gördüğü
esrararengiz görüntüleri

Eğlenceli bir kır düğününde vurdumduymazlıkla yere atılan bir küçük papatya duyamıyordu sevimli
mutlulukları

Musalla taşının yanından geçerken duyulan vesveseli ölüm izlekleri coşkun tılsımlarla duran bekleyen
şadırvanlar andırıyor sulukları

Sonsuzlukta birleşen hayaller ulaşılmazlığın ulaşılabilirliğini yaşıyor yürümenin çok zor olduğu yollar gibi zor
ilerlemeleri

Konuşan ağaçlar yemyeşil diyarlarında hatırlamaya çalışıyor sustuklarını kökleri mutsuzlukla sarılı
imkansız hareket etmeleri

Matematik problemlerinde düzgün görünen eğriler acaba düzgün mü duruyorlar uzantılarda belki
paradokslarla yitip giderler

İnsanlığı ölmüş insanlar beynelmilel kurumlarda insanlık için çalışacaklarını mı düşünürler
bütün varlıkların içinde yok olup giderler

Zengin olan burjuvalar yüreklerinin bitikliğiyle eski tüm şefkatli duruşlarının
mücadelesinde ayakta kalmak için ne ederler ?

Düzgün bir şekilde ilerleyen kaldırımlar kaskatı duran durakların
yanında ödüyor sevimsiz bedeller Bunalımlarla büyümeye yeltenen sıcaklıklardan uzak
soğukların en dibinde duran beklenilmezlerin bekleyişinde çaresiz bedenler

Düzgün görünen eğrilerin görünüşlerinin tam tersine
ilerliyor ilerledikleri istikametleri bilmeden hareket ederler

Yaz günlerinde hoşnutluklarla hareket edenler yaz
günlerini anımsayışlarında tebessüm ederler yeni başlayan karların ortasında

Rızkını aramaya çıkmış bir emekçi balıkçı
Çanakkale Boğazının derinlerde dalgalardan korumaya çalışıyordu güverteden bordasını

Büyük bir taşkınlıkla devam eden
kanlı muharebelerde genç yeniçeri inancının gazıyla düşürmüştü billüri tolgasını

Önemli buluşların gerçekleştiği
mecralarda tesadüfler birbirlerini kovalıyordu tesadüfler gerçekleri getiriyordu yaparken ironisini

Bir tiyatro oyuncusu
oyarken oyununu müsterih bir tavırla sakince hareket ettiriyordu mimiklerini, yaşıyordu Trommeln in
der Nachtın son sahnesini Ücra bir köyde elektirkler

kesilince anlatılan efsaneler yüreklere korku veriyordu köylülere belki gösteriyordu korkunun son
hamlesini Kıvılcımlı yolların

etrafında şekillenen engeller belirdikçe umutlarını yitiren saniyeler dakikalarını ararken hazırlıyordu son
bahanesini Balmumu
heykellerin gözlerinde eğriler soldan sağa hareket ediyorlar ışıkların arasında sanki tanımlanamazlıklar
içinde bir tanım hüznü Vurdumduymaz nesiller
telaşlarının içinde tanıyamıyorlardı fedakar sülbünü Düzgün görünen eğriler
eğmişlerdi başlarını sozsuzluklar içinde saniyelerini sayarken arka arkaya Düzgün görünen eğriler
yorulmuşlardı paradokslarından düzgünlüklerini atmışlardı arkaya çelişkileriyle gerilmişlerdi zoraki
çarmıha.....